

Fremsat den 4. oktober 2012 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Mette Gjerskov)

Forslag

til

Lov om ændring af fiskeriloven

(Fiskerilicens til visse uddannelsesinstitutioner)

§ 1

I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 388 af 2. maj 2012 og senest ved lov nr. 446 af 23. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 3, ændres »og« til: »,«.
2. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 39, stk. 1.« til: »§ 39, stk. 1, og«.
3. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 5:
»5) selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, og som er godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i medfør af § 16 a.«

4. Overskriften til § 16 affattes således:

»Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner«

5. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan godkende selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner godkendt efter stk. 1 må udelukkende udøve selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri som del i praktikperioden og med mindst én elev ombord.«

6. § 39, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, og til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.«

§ 2

Loven træder i kraft den 15. december 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget
 - 1.2. Lovforslaget hovedindhold
2. Lovforslaget
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.1.1. Fiskeriberettigede
 - 2.1.2. Salg af fiskefangst
 - 2.1.3. Forholdet til anden lovgivning
 - 2.2. Lovforslagets indhold
 - 2.2.1. Baggrund
 - 2.2.2. Godkendelse af visse selvejende uddannelsesinstitutioner
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget

I forbindelse med ændring af fiskeriloven, jf. lov nr. 388 af 2. maj 2012, blev der rejst ønske om at tilvejebringe bedre muligheder for, at elever på fiskeriskoler kunne opnå erfaringer med praktisk fiskeri i forbindelse med erhvervsfiskeruddannelsen, idet det vurderes, at en gennemførelse af den første praktikperiode på et fiskerfartøj i uddannelsesinstitutionens regi vil mindske frafaldet af elever. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegav under behandlingen i Folketinget, at et lovforslag herom ville blive fremsat i folketingssamlingen 2012/13.

I henhold til nugældende fiskerilovgivning vil de pågældende uddannelsesinstitutioner ikke have mulighed for at få tilladelse til at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Lovforslaget har derfor til formål at etablere denne målrettede og afgrænsede udvidelse af, hvem der kan være fiskeriberettiget i fiskerilovens forstand. Lovforslaget indeholder derimod ingen regulering af uddannelsens indhold m.v. Lovforslaget omfatter alene problemstillingen med fiskerilovens nuværende formelle hindring for, at de pågældende uddannelsesinstitutioner vil kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri inden for de gældende fiskeriretlige rammer.

Forslaget udvider dermed meget specifikt området for, hvilke juridiske personer, der kan opnå retten til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og opnå fiskerilicens for at kunne indgå i den danske flåde af erhvervsfiskerfartøjer. Fiskeri vil dog kun være tilladt i uddannelsesforløbets indledende praktikperiode og kun med én eller flere elever om bord.

1.2 Lovforslagets hovedindhold

Med lovforslaget skal uddannelsesinstitutioner, der tilbyder uddannelsen af erhvervsfiskere reguleret efter lov om maritime uddannelser, kunne få mulighed for at blive godkendt som fiskeriberettiget og eje eller på anden måde råde over fartøjer, der kan opnå status som erhvervsfiskerfartøj. Erhvervsfiskerfartøjer til uddannelsesbrug skal således både kunne opnå en fiskerilicens og fangstrettigheder til selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i forbindelse med indledende praktikperioder af erhvervsfiskeruddannelsen.

Erhvervmæssigt fiskeri i saltvand er efter de nugældende regler ikke tilladt for selvejende uddannelsesinstitutioner. Det er hensigten at kunne give begrænset adgang til, at disse uddannelsesinstitutioner kan eje eller på anden måde råde over registrerede erhvervsfiskerfartøjer i forbindelse med erhvervsfiskeruddannelsen, for at kunne drive praktisk autentisk fiskeri inden for de lovgivningsmæssige rammer, der i øvrigt gælder for erhvervsfiskeriet. Der skal derfor tilvejebringes hjemmel til, at ministeren kan godkende, at uddannelsesinstitutioner på visse betingelser kan drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i uddannelsesøjemed med registrerede erhvervsfiskerfartøjer, som institutionen selv ejer eller på anden måde råder over, samt at der skal kunne udstedes fiskerilicens og opnås registrering heraf efter reglerne i lovens §§ 38- 39b om fiskerilicens og under hensyn til de gældende EU-regler. Hovedformålet med forslaget er således, at relevante uddannelsesinstitutioner (fiskeriskoler) fremover skal kunne opnå fiskerilicens til erhvervsfiskerfartøjer, som de selv ejer eller på anden måde råder over, således at de i klart afgrænsede praktikperioder kan drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

2. Lovforslaget

2.1. Gældende ret

Den nationale fiskerilovgivning fungerer i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik. EU-regelsættet fastlægger en række forpligtelser for medlemslandene med hensyn til administration og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og kontrol med overholdelsen af EU-regelsættet. Samtidig er det overladt til medlemslandene eget valg, på hvilken måde man i forhold til egne fiskere vil administrere inden for de fælles rammer. F.eks. er det overladt til de enkelte medlemsstater at fastsætte regler for, hvordan og på hvilke vilkår de forskellige fiskekvoter, der i Unionen fordeles til Danmark, videreføres blandt de danske fiskere og de registrerede erhvervsfiskerselskaber. Det samme gælder for så vidt angår styringen inden for rammerne af de fælles retningslinjer for den samlede flådekapacitet i medlemslandene.

Fiskerilovens systematik bygger på henholdsvis en national regulering af puljer og fordeling af fangstrettigheder til det enkelte fartøj, jf. kapitel 7 om regulering af erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand. Herefter kan fartøjet få tildelt ret til et specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser, jf. §§ 36-37 om fiskeritilladelser og puljefiskeri (fangstrettigheder). Denne regulering styrer tildelingen af fangstrettigheder til de fiskeriressourcer, der er til rådighed for danske fiskere. Reguleringen af fangstrettigheder og regler for puljefiskeri fremgår desuden af bekendtgørelse nr. 1222 af 16. december 2011, §§ 37-60, samt § 89, og af bekendtgørelse nr. 1126 af 26. november 2008.

Lovens kapitel 8 vedrørende "Fartøjer med fiskerilicens" regulerer styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem registreringskrav. Fiskerilicensen er et officielt dokument, der giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (tonnage og maskineffekt). Kravene til fartøjet vedrørende tonnage (BT) og maskineffekt (kW) fremgår af bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 2004, §§ 1-3.

Fiskerilicensen, som er en betingelse for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri og bidrager til at styre EU's samlede fiskerflådekapacitet, relaterer sig således til fiskerilovens §§ 38-39 om anvendelse af et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand, og EU-pointsystemet, jf. også lovens §§ 39 a – 39 b, som knytter sig til denne licens.

2.1.1. Fiskeriberettigede

Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må efter fiskerilovens § 11 alene drives af registrerede fiskeriberettigede. De fiskeriberettigede er efter den generelle bestemmelse i § 11, stk. 1, erhvervsfiskere, der er registreret med A-status, registrerede bierhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber og registrerede partrederier. Hertil kommer efter lovens § 11, stk. 2, at selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri desuden må drives i forbindelse med ålegårdsrettigheder og andre særlige fiskerirettigheder, jf. lovens § 24 og af visse land-

brugere, jf. § 25. Herudover skal den fiskeriberettigede eje eller på anden måde have rådighed over et fiskerfartøj for at kunne opnå fiskerilicens hertil efter lovens § 39.

Fiskeriloven stiller ikke krav om, at man skal eje et fiskerfartøj for at kunne drive erhvervsmæssigt fiskeri, men alene hvilke fysiske og juridiske personer, der er berettigede til at blive registreret som fiskeriberettigede i saltvand, jf. lovens kapitel 4, B. Personer eller selskaber, der ikke er registrerede som fiskeriberettigede, kan derfor ikke lovligt eje eller på anden vis råde lovligt over et registreret erhvervsfiskerfartøj med gyldig fiskerilicens.

Tilladelse til selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri med erhvervsfiskerfartøjer forudsætter således officiel godkendelse og registrering af den pågældende fysiske person (erhvervsfiskeren), det pågældende partrederi (f.eks. to erhvervsfiskere) eller af en juridisk person (et registreret erhvervsfiskerselskab) efter reglerne i lovens kapital 4 om fiskeriformer og fiskeriberettigede, jf. således reglerne i §§ 11, 12, 14, 15 og 16. Her opstiller § 11 en udtømmende opregning af, hvem der må drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

En erhvervsfisker er efter § 14 registreret med A-status, og er en fysisk person, der dokumenterbart har fiskeriet som levevej. En erhvervsfisker er principielt berettiget til at eje et fiskerfartøj med fiskerilicens efter § 39. De selskabsformer, som er tilladt og afgrænset efter lovens § 16 om erhvervsfiskerselskaber, er overvejende ejet af registrerede erhvervsfiskere. Her er der således en klar afgrænsning af de retssubjekter, der kan opnå retten til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri og få adgang til fiskerirettigheder.

Fiskerilicens i henhold til § 39 kan i øvrigt kun meddeles, når den fornødne kapacitet i form af motorkraft og tonnage er til rådighed, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 2004, §§ 1-3. Kapacitet følger ikke altid automatisk med et fartøj, men kan indkøbes og handles særskilt. Det er derfor nødvendigt at indkøbe disponibel kapacitet til et fartøj, hvis det ikke følger med fartøjet, for at fartøjet kan registreres som erhvervsfiskerfartøjer, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 2004, §§ 11-14.

2.1.2. Salg af fiskefangst

Udgangspunktet er, at det kun er fysiske eller juridiske personer, der er registreret som fiskeriberettigede til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, som må afsætte fangster. Dette er reguleret i § 11. Med andre ord vil de fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af § 11, have ret til at afsætte fangster mod vederlag. Fiskeriloven sonder skarpt mellem erhvervsmæssigt og rekreativt fiskeri, hvor kun fangster fra erhvervsmæssigt fiskeri må afsættes mod vederlag.

Efter lovens § 12 er der – ud over disse regler – dog enkelte, meget specifikke undtagelser. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan således tillade, at institutioner m.v. med et socialt eller undervisningsmæssigt formål kan overdrage fangsterne mod vederlag. Efter lovbestemmelsens be-

mærkninger er denne dispensationsmulighed kun tænkt anvendt i meget få tilfælde og vedrører derfor forudsætningsvist det rekreative fiskeri i henhold til bemærkningerne til bestemmelsen, som indgik i lov nr. 281 af 12. maj 1999, jf. ændringsforslag til lovforslaget og betænkningen afgivet af Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 21. april 1999.

2.1.3. Forholdet til anden lovgivning

Erhvervsfiskeruddannelsen er omfattet af i lov om maritime uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 207 af 4. marts 2011. Denne lovgivning indeholder ingen regulering af, hvem der ejer eller på anden måde råder over de fiskerfartøjer, som praktikperioderne skal gennemføres på. Nærværende lovforslag medfører således ikke konsekvenser for lov om maritime uddannelser. Forslaget tilvejebringer alene en mulighed for, at der inden for fiskerilovens rammer åbnes mulighed for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan godkende, at fiskerfartøjer, der disponeres og drives af uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelsen af erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, skal kunne indhente og opnå de fornødne tilladelser og registreringer efter fiskerilovgivningen. Dette er en forudsætning for udøvelse af et lovligt erhvervsmæssigt fiskeri i henhold til fiskeriloven. De pågældende fiskerfartøjer vil således skulle kunne anvendes i den indledende praktikperiode på samme måde som erhvervsfiskerfartøjer i øvrigt.

Disse registrerede erhvervsfiskerfartøjer skal kunne indgå i et godkendt uddannelsesforløb inden for dansk lovgivning om maritime uddannelser og dertil knyttede internationale kompetencekrav i øvrigt. Erhvervsfiskeriets Grunduddannelse er normeret til 2 år, hvoraf 22 ugers grundkursus foregår på en fiskeriskole og resten som praktik på fiskerfartøjer. Når den samlede uddannelse er gennemført med tilfredsstillende resultat, erhverver eleven "Det Blå Bevis", som giver ret til at sejle som fisker på alle fiskerfartøjer.

I dag tilbydes erhvervsfiskeruddannelsen af Fiskeriskolen i Thyborøn, som er en del af EUC-Nordvest, der er en institution for erhvervsrettet uddannelse, jf. lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Erhvervsfiskeruddannelsens indhold er ikke specificeret ved lov på samme måde som andre erhvervsuddannelser, eksempelvis vodbinderuddannelsen. Derimod fastlægges det specifikke indhold ved aftale mellem private parter, herunder Danmarks Fiskeriforening og 3F. Uddannelsen er således omfattet af lov om maritime uddannelser, som opstiller rammer og betingelser for maritime uddannelser, herunder erhvervsfiskeruddannelsen.

2.2. Lovforslagets indhold

2.2.1. Baggrund

Med lovforslaget åbnes mulighed for, at visse selvejende uddannelsesinstitutioner, som udbyder uddannelsen til erhvervsfisker efter lovgivningen om maritime uddannelser, kan blive godkendt i henhold til fiskerireglerne til i den indledende praktikperiode af erhvervsfiskeruddannelsen at kun-

ne drive erhvervsmæssigt fiskeri med et registreret erhvervsfiskerfartøj, som institutionen ejer eller på anden måde råder over. Det betyder, at fiskerfartøjer, som de pågældende institutioner evt. ønsker at erhverve til anvendelse i de indledende praktikperioder, efter forslaget skal kunne få tildelt fiskerilicens og derved blive registreret som erhvervsfiskerfartøj. – Fartøjet optages dermed i Fartøjsregistret under NaturErhvervstyrelsen og Søfartsstyrelsens Skibsregister og indgår derefter i flåden af danske fiskerfartøjer. Dette indebærer i givet fald, at det pågældende fiskerfartøj også optager såkaldt kapacitet, som ansøgerinstitutionen imidlertid selv forudsættes at skulle anskaffe sig. Det erhvervsmæssige fiskeri skal alene kunne udøves som led i den indledende praktikperiode i uddannelsesforløbet af erhvervsfiskere.

Forslaget er blandt andet foranlediget af rådgivning fra "Læringsudvalget", hvori Danmarks Fiskeriforening og Fagligt Fælles Forbund (3F) indgår, og som er et selvstændigt udvalg, der rådgiver om indholdet af erhvervsfiskeruddannelsen. "Læringsudvalget" anbefaler en omlægning af erhvervsfiskeruddannelsen, således at den første korte periode på den 2-årige uddannelse kan blive praktisk fiskeri (4-6 uger) i Fiskeriskolens regi. Dette forventes at mindske frafaldet af elever. Erhvervsfiskeruddannelsen er en kombination af erhvervs- og praktikophold. For at kunne tillade, at institutioner til uddannelse af erhvervsfiskere, dvs. aktuelt EUC Nordvest – Fiskeriskolen i Thyborøn, kan drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i uddannelsesøjemed med et autentisk fiskerfartøj, er der behov for en udvidelse af fiskerilovens generelle bestemmelse om, hvem der er fiskeriberettiget, jf. § 11.

Herudover er der behov for en ændring af lovens § 39, som angår de fartøjer, hvortil der i overensstemmelse med EU-reglerne kan udstedes fiskerilicens til erhvervsmæssigt fiskeri. Med de foreslåede ændringer åbnes der mulighed for, at fiskerilicens efter § 39 kan tildeles til fiskerfartøjer, som visse selvejende uddannelsesinstitutioner evt. ønsker at erhverve til erhvervsfiskeruddannelsens indledende praktikperiode efter at disse institutioner er blevet specifikt godkendt hertil af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Godkendelsesproceduren foreslås reguleret i loven, der angiver det supplerende vilkår, der gælder for de pågældende uddannelsesinstitutioner og som går ud over de almindelige bestemmelser i øvrigt, jf. bemærkninger forslaget til § 16 a, og videre nedenfor under afsnit om supplerende vilkår, som bliver forbundet med den foreslåede godkendelsesordning.

Desuden forudsættes det, at kapacitet (tonnage og maskinkraft) til uddannelsesinstitutionens fartøj, jf. lovens §§ 38-39, vil blive skaffet af uddannelsesinstitutionen selv via markedet. Det er således nødvendigt at indkøbe disponibel kapacitet til et fartøj, hvis det ikke følger med fartøjet for at fartøjet kan registreres som erhvervsfiskerfartøj, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 2004, jf. §§ 11-14.

Endvidere er det forudsat, at den uddannelsesansvarlige fartøjsfører om bord på det pågældende fiskerfartøj vil være

ansvarlig for fiskeriet, idet fartøjet og dets ejer skal kunne overholde fiskerilovens bestemmelser for erhvervmæssigt fiskeri, herunder de gældende EU-regler på området. Dette gælder også for så vidt angår kravene til overholdelsen af søfartsreglerne, sikkerhedsregler og anden lovgivning som gælder om bord. Fiskeriet med de pågældende fiskerfartøjer skal i det hele udøves lovligt, dvs. at der stilles nøjagtig samme krav som til øvrigt erhvervmæssigt fiskeri. Føreren af fartøjet skal iagttage de gældende logbogs- og melderegler, satellitovervågningsregler og forskrifter for landing af fangster m.m., som eleverne skal oplæres i. Dette medfører også i kontrolmæssig sammenhæng gennemsigtighed af uddannelsesinstitutionens anvendelse af fartøjet til erhvervmæssigt fiskeri. De materielle bestemmelser for fiskeriet vil kort sagt, hvis de skulle blive overtrådt under fiskeri med fartøjet, kunne medføre de sædvanlige sanktioner mod fartøjets ejer og fartøjsføreren i form af bøder og konfiskation af eventuelle ulovlige fangster om bord samt mulig pointtildeling, jf. lovens §§ 39a-b sammenholdt med gældende EU-regler.

2.2.2. Godkendelse af visse selvejende uddannelsesinstitutioner

Idet fiskeriloven og den bagvedliggende EU-regulering bygger på en forudsætning om en klar afgrænsning af, hvem der er berettiget til at blive registreret til at drive erhvervmæssigt fiskeri og dermed være berettiget til at få udstedt en fiskerilicens for det pågældende fiskefartøj, er det nødvendigt at etablere en særlig hjemmel til uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelse af erhvervsfiskere i medfør af lov om maritime uddannelser.

Ifølge forslaget skal der derfor søges om en særlig godkendelse efter forslagets § 16 a. Reglen i § 16 a, etablerer således en hjemmel til særlig godkendelse, som foreslås indført vedrørende en sådan uddannelsesinstitution.

Forudsætningsvis skal det fartøj, som uddannelsesinstitutionen evt. ønsker at erhverve, leve op til fiskerilovens almindelige betingelser for at kunne blive berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og være berettiget til at få registreret en fiskerilicens på det pågældende fiskefartøj, jf. ovenfor om gældende ret. Ud over at uddannelsesinstitutionens fartøj skal kunne opnå gyldig fiskerilicens, vil der være behov for køb af fiskeriindsats (i form af kW-dage) og af en eller flere fiskerirettigheder (f.eks. en kvote af en eller flere fiskearter) til fartøjet.

Dette indebærer også en forudsætning om, at uddannelsesinstitutionen (ansøger) selv erhverver den nødvendige kapacitet (tonnage og maskinkraft) til det fiskerfartøj, som ønskes anvendt til praktikforløbet, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 27. februar 2004. Det forudsættes derfor, at ansøgeren, dvs. uddannelsesinstitutionen, for at kunne realisere muligheden for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri selv erhverver kvoteandele, ligesom det forventes, at ansøgeren selv anskaffer den nødvendige fiskeriindsats i form af kW-dage. Det er eksempelvis en forudsætning for deltagelse i puljefi-

skeri, at fartøjet har tilknyttet kvoteandele i form af FKA (fartøjskvoteandele, jf. § 89 i bekendtgørelse nr. 1222 af 16. december 2011).

For at kunne komme ud at fiske skal ovennævnte forudsætninger således være opfyldt. Dette indebærer også, at tidspunkt for påbegyndelse og afslutning for fiskeriet anmeldes over for den ansvarlige myndighed under Ministeriet for Fødevarer og Fiskeri, dvs. til NaturErhvervstyrelsens "Fisheries Monitoring Center" (FMC) i overensstemmelse med de i øvrigt gældende krav om forudanmeldelse i den årlige reguleringsbekendtgørelse, jf. hertil §§ 21-22 i bekendtgørelse nr. 1222 af 16. december 2011.

Relevante uddannelsesinstitutioner kan kun komme i betragtning til at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, hvis yderligere vilkår er opfyldt. Det vil sige, at bortfald af en fiskerilicens til erhvervmæssigt fiskeri efter lovens § 38, stk. 2, og under sædvanlig iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan ske, hvis betingelserne for udstedelsen af tilladelse og registrering ikke længere er opfyldt, eller hvis fiskerilicensen suspenderes midlertidigt eller inddrages permanent, jf. § 39 a.

Som det fremgår af lovforslaget afgrænses muligheden til kun at vedrøre selvejende institutioner, der udbyder uddannelse af erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser og som udtrykkeligt supplerende vilkår, at fiskeri kun udøves i den indledende praktikperiode, hvilket indebærer, at det kun er tilladt med mindst én elev om bord. Det indebærer således også, at fartøjet skal kunne leve op til gældende regler for sikkerhed og arbejdsskadeforsikring i henhold til lov om maritime uddannelser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget har i sig selv meget få økonomiske og administrative konsekvenser for staten. Der skal i givet fald gennemføres en administrativ procedure for godkendelsen af uddannelsesinstitutioner og udstedelsen af specifikke tilladelser og fiskerilicenser. Samtidig forventes lovforslaget at have positive økonomiske konsekvenser for staten, da erhvervsfiskeruddannelsen under lovgivningen om maritime uddannelser vil kunne blive mere målrettet, og det forudses, at frafald vil kunne mindskes.

Anskaffelsen af et fartøj med fiskerilicens er ikke en direkte konsekvens af lovforslaget, idet lovforslaget alene åbner en snæver mulighed for, at uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelse af erhvervsfiskere i medfør af lov om maritime uddannelser, kan få adgang til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Realiseringen af projektet i øvrigt berøres således ikke af fiskerilovens bestemmelser, men problemstillingen med fiskerilovgivningens formelle hindring for, at de pågældende uddannelsesinstitutioner nu kan drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, foreslås løst.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget forventes i sig selv ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der er tale om en ændring af den formelle betingelse i fiskeriloven til, at berørte uddannelsesinstitutioner kan blive godkendt til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri på markedsvilkår.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, men medfører at uddannelsesfartøjer til erhvervsfiskeruddannelsen kan drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og forpligtes inden for EU-reglernes rammer.

8. Høring

Lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danish Seafood Association (DSA), Danmarks Fiskehandlere, Dan-

marks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Åleproducentforening, Danske Advokater, Danske Fiskeres Producentorganisation, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU – Aqua, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (Center for Kvalitet i Erhvervsregulering), Fagligt Fælles Forbund 3F, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Finanstilsynet, EUC – Nordvest Fiskeriskolen, Forbrugerrådet, Foreningen af offentlige fiskeauktioner i Danmark, Foreningen for Danmarks Fiske- og Fiskeolieindustri, Foreningen Muslingeerhvervet, Greenpeace, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen for Fiskesorteringer og Samlecentraler i Danmark, Landforeningen Levende Hav, Natur & Samfund, NOAHs Sekretariat, Politiforbundet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Skagen Fiskernes Producentorganisation, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, Søfartsstyrelsen, Verdensnaturfonden WWF og VisitDenmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser Mindre udgifter	Negative konsekvenser Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindre frafald af elever i uddannelsesforløbet	Få udgifter til særlig sagsbehandling vedrørende enkelte uddannelsesinstitutioner
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindre frafald af elever i uddannelsesforløbet	Begrænset belastning til særlig sagsbehandling vedrørende enkelte uddannelsesinstitutioner
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Der er tale om en teknisk konsekvensændring.

Til nr. 2.

Der er tale om en teknisk konsekvensændring.

Til nr. 3.

Lovens § 11 indeholder udtømmende regler for, under hvilke former det er tilladt bestemte typer fysiske personer og bestemte typer af juridiske personer, at drive erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Det er således kun personer registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber samt registrerede partrederier, som har ret til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Dertil kommer de særlige rettigheder i saltvand, som opregnes i stk. 2, dvs. indehavere af ålegårdsrettigheder og landbrugere med ret til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. lovens §§ 24 - 25. Herudover må rekreativt fiskeri i henhold til loven udøves af lystfiskere og fritidsfiskere.

Med det foreslåede nr. 5 i § 11 gives der mulighed for, at visse selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere omfattet af lovgivningen for maritime uddannelser, og som er blevet godkendt som retssubjekt til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri efter den foreslåede § 16 a, kan anvende et fiskerfartøj i overensstemmelse med fiskerilovens regler i forbindelse med den indledende praktik under erhvervsfiskeruddannelsen. Det vil sige, at de kan få ret til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og skal leve op til de krav, som gælder for erhvervsfiskeri og som er beskrevet i de almindelige bemærkninger under gældende ret.

Reglerne for godkendelsen af det retssubjekt, der har brug for en specifik godkendelse inden for fiskerilovens rammer, dvs. den pågældende uddannelsesinstitution, fastlægges i en selvstændig § 16 a. En sådan godkendelse vil således være forudsætningen for at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i medfør af § 11, nr. 5, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 nedenfor.

Med hensyn til muligheden for at kunne afsætte fangster fra praktikfangstrejser vil visse uddannelsesinstitutioner kunne blive berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, hvilket medfører retten til at afsætte fangsterne på samme måde som øvrige erhvervsdrivende fiskere.

Til nr. 4.

Overskriften til den gældende regel i § 16 om erhvervsfiskerselskaber foreslås tilpasset, således at det fremgår, at også visse selvejende uddannelsesinstitutioner omfattes af loven. Erhvervsfiskerselskaberne vil efter forslaget ikke længere være den eneste type selskabsform, der som juridiske personer i Danmark lovligt kan være berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri med et erhvervsfiskerfartøj med fornøden fiskerilicens.

Uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelsen af erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, og som er selvejende institutioner, jf. lov om maritime uddannelser eller lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, kan med den foreslåede § 16 a også godkendes til at drive erhvervmæssigt fiskeri i forbindelse med uddannelsen af erhvervsfiskere.

Til nr. 5.

Med den foreslåede § 16 a etableres i stk. 1 en meget afgrænset hjemmel til særlig godkendelse af selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Uddannelsen er i dag 2-årig og tilrettelagt således, at den indledes med en praktikperiode. Der ønskes etableret mulighed for, at fiskeriloven ikke er til hinder for, at uddannelsesinstitutionen i disse indledende praktikperioder kan drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i medfør af lovens § 11 med et fiskerfartøj, som er registreret med fiskerilicens.

Uddannelsesinstitutioner skal på lige fod med øvrige aktører inden for det erhvervmæssige fiskeri og uden undtagelse leve op til såvel EU-regler som nationale regler, jf. beskrivelsen af gældende ret under de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1. Dog vil de kun kunne godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, såfremt yderligere supplerende vilkår er opfyldt.

Den særlige mulighed er således alene tiltænkt de selvejende uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelse af fiskere efter lov om maritime uddannelser. De vil efter stk. 2 således alene kunne drive erhvervmæssigt fiskeri som del i praktikperioden og med mindst én elev ombord. De til enhver tid gældende regler for erhvervmæssigt fiskeri skal være opfyldt, herunder de almindelige melderegler, jf. §§ 21-22 i bekendtgørelse nr. 1222 af 16. december 2011 om regulering af fiskeriet i 2012 og visse vilkår for fiskeriet i følgende år.

Af kontrolhensyn i forhold til den særlige godkendelse vil tidspunktet for påbegyndelse og afslutning for fiskeriet som følge af allerede gældende regler således skulle anmeldes over for den ansvarlige myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, hvilket i praksis vil være NaturErhvervstyrelsens "Fisheries Monitoring Center" (FMC).

Til nr. 6.

Lovens kapitel 8 vedrører regler om fartøjer til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand og fartøjer med fiskerilicens. Fiskerilicenser udgør en basisforudsætning for udøvelsen af lovligt erhvervsfiskeri i Unionen, hvorefter et fiskerfartøj kun må anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens. Fiskerilicenserne anvendes til styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem et registreringskrav knyttet til ejerskab af, henholdsvis den juridiske rådighed over fartøjet.

Der foreslås tilvejebragt hjemmel til, at fiskerilicenser også kan udstedes for erhvervsfiskerfartøjer, som uddannelsesinstitutioner ejer eller på anden måde har rådighed over. Disse uddannelsesinstitutioner skal efter den foreslåede § 16 a være godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri for efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 5, at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Dette indebærer derfor, at institutionen også kan eje eller på anden måde råde over et registreret erhvervsfiskerfartøj med fiskerilicens for at kunne tilbyde eleverne praktik i erhvervsfiskeri til søs. Fiskerilicensen kan ligesom for andet erhvervmæssigt fiskeri efter lovens § 38, stk. 2, 2. pkt. bortfalde, hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er opfyldt, herved under sædvanlig iagttagelse af proportionalitetsprincippet.

Pointsystemerne, jf. lovens §§ 39 a og 39 b, er ligeledes knyttet til fiskerilicensen. For uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, betyder det eksempelvis, at det er den uddannelsesansvarlige fører på fiskerfartøjet, som vil kunne holdes ansvarlig i forhold til overholdelse af alle de

gældende regler om bord, herunder navnlig logbogs- og melderegler, satellitovervågningsforskrifter og en række andre materielle regler, som gælder for fiskeriets lovlige udførelse.

Med andre ord gælder sanktionsreglerne på fiskeriområdet, herunder pointsystemet, der gælder ved alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik. Dette gælder både for eje-

rens forhold, hvor uddannelsesinstitutionen som ansvarligt retssubjekt f.eks. også kan få konfiskeret ulovlige fangster, og for den ansvarlige fartøjsfører.

Til § 2

De foreslåede bestemmelser foreslås sat i kraft den 15. december 2012.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af

- 1) erhvervsfiskere med A-status registreret efter § 14, stk. 1, efter regler fastsat i medfør af § 14, stk. 4, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 2) bierhvervsfiskere registreret efter § 17, stk. 2 eller 3, eller efter tilladelse i henhold til § 21, stk. 1,
- 3) selskaber registreret efter § 16 og
- 4) partrederier, som opfylder betingelserne for at kunne eje et fiskerfartøj, jf. § 39, stk. 1.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Erhvervsfiskerselskaber

§ 39. Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til tilladelser efter § 21, stk. 1. Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. (Udelades)

Lovforslaget

§ 1.

I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 978 af 26. september 2008, som bl.a. ændret ved lov nr. 388 af 2. maj 2012 og senest ved lov nr. 446 af 23. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 3, ændres ”og” til: ”;”.

2. I § 11, stk. 1, nr. 4, ændres ”§ 39, stk. 1.” til: ”§ 39, stk. 1 og”.

3. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 5:

”5) selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, og som er godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i medfør af § 16 a.”

4. Overskriften til § 16 affattes således:

”Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner”

5. Efter § 16 indsættes:

§ 16 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under følgende vilkår godkende selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, som berettiget til at drive erhvervsmæssigt fiskeri efter § 11, stk. 1, nr. 5:

- a) uddannelsesinstitutionen tilbyder uddannelse af fiskere efter lov om maritime uddannelser,
- b) fiskeri udøves udelukkende som del i praktikperioden med mindst én elev ombord og
- c) tidspunkt for påbegyndelse og afslutning for fiskeriet anmeldes over for den ansvarlige myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 kan tilbagekaldes, hvis vilkårene ikke længere er opfyldt eller overtrædes.

6. I § 39, stk. 1, sidste pkt. affattes således:

”Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, og til selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, som i medfør af § 11, stk. 1, nr. 5, kan drive erhvervsmæssigt fiskeri og som er godkendt i medfør af § 16 a.”

§ 2

Loven træder i kraft den 15. december 2012.